

INSPREKEN 23 OKTOBER 2019

Geachte leden van de Gemeente Raad,

Ik sta hier om U een gunst te vragen. Mijn echtgenote en ik hechten aan een begrafenis in de natuur; het liefst in de eigen natuur. Technisch is dat mogelijk en de situatie laat het toe dat het de Gemeente Venlo zou kunnen meewerken. Helaas is dat niet het geval gebleken en nu sta ik hier in een poging U te bewegen om het College te vragen alsnog welwillend deze zaak te regelen.

Mijn echtgenote en ik hebben een landgoed gesticht in een van de noordelijkste puntjes van Venlo. Wij hebben enige honderd duizenden euro's gestopt in grond en beplanting en hebben dit bezit onder de natuurschoon wet gebracht en opengesteld, zodat iedereen kan genieten van een stuk natuur in wording.

Dit landgoed ligt in een gebied dat door Venlo werd geannexeerd en dat heel veel heeft geleden door industriële ontwikkelingen. Ik heb dit gebied ontwikkeld samen met de provincie. De afspraak was een corridor te realiseren voor flora en fauna. Ik ben met de provincie ook verplichtingen aangegaan ten aanzien van openstelling en instandhouding als , zo als dat genoemd wordt: " dienend erf".

Mijn echtgenote en ik stichtten ons landgoed uit dankbaarheid om wat ons in dit leven ten deel is gevallen en willen het graag delen met anderen. De afspraken met de provincie waren ons op de huid gesneden. Tevens blijken wij vooruit gesneld te zijn op de ontwikkeling dat juist bomen zo belangrijk zijn voor deze aarde. Dat terrein van 6 hectares is op deze wijze gratis ter beschikking gekomen van de bewoners van deze streek en de heraanplant is op onze kosten een bijdrage aan een betere leefomgeving.

Wij willen dit stuk natuur in wording ook emotioneel borgen voor de toekomst zowel ten opzichte van onze eigen nabestaanden als ten opzichte van overheden die steeds weer graag wellustige blikken laten vallen op goedkope grondstukken.

Daarom hebben wij, na goed overleg met alle burens, in november 2017 een verzoek ingediend om ons zelf te mogen laten begraven in ons landgoed, met als argumentatie dat juist dat een goed maanteken zou zijn aan allen, het teken dat wij wensen dat dit stuk natuur kan uitgroeien, zodat er

wellicht over honderd jaar gezegd kan worden: “daar is toen, in die tijd, iets goed gedaan”.

Die argumentatie vindt U al terug in de aanvraag.

Helaas bleek de ambtelijk medewerking, evenals enig beleid, afwezig, waarna een gesprek volgde met wethouder Aldewereld. Beloofd werd in begin 2018 op deze zaak terug te komen. Er gebeurde niets en er kwamen verkiezingen en ik gunde het vernieuwde bestuur dan maar de tijd.

In de lente van 2019 kreeg ik opeens bericht dat Uw College de aanvraag afwees. Enig overleg met mij was er niet meer geweest en de behandelingstermijn van 6 weken was al ruim 20 maal overschreden.

Ik diende een klacht in; de kwestie ging van de rol en ik kreeg veel verontschuldigen namens het College van een juriste. In augustus volgde dan eindelijk een gesprek met wethouder Sjors Peeters.

Mij bleek dat de wethouder in het geheel niet wilde meewerken terwijl er in de Nieuwe Omgevingswet staat dat overheden uit moeten gaan van: ja...mits. Die houding heb ik niet aangetroffen. Vele gemeentes hebben op een beleid op basis waarvan mijn aanvraag rond zou kunnen komen. Nergens in de wet staat dat een gemeente haar burgers moet tegenwerken, maar Venlo lijkt dat helaas wel te willen.

Beste gemeenteraadsleden; U bent de baas van deze stad en nu ligt mijn verzoek bij U.

In de stukken kunt U lezen dat er technisch geen bezwaren zijn tegen 2 graven op mijn landgoed.

Het College twijfelt aan de gebondenheid en daar heb ik dan maar, niet gehoord wordende, schriftelijk het stuk: “ Dit is de plaats hae wil ik blieve” aan gewijd.

Dan worden er in de stukken twijfels opgeroepen aan de borging naar de toekomst. De status van landgoed volgens de Natuurschoonwet is een borging. In die wet stelt de Rijksoverheid: “ In Nederland liggen veel landgoederen. De overheid wil helpen deze in stand te houden; ze vormen een wezenlijk onderdeel van het natuurschoon”.

De aandachtige wandelaar of lezer van de stukken kan ontdekken dat er ook een soort Leolux park met bijzondere sculpturen in een deel van het terrein is ontstaan.

Op alle aandacht van dat bedrijf mag U ook rekenen en aanvullende afspraken met Uw College kunnen over de borging naar de toekomst zeker gemaakt worden.

Resteert het argument dat het gebied “ op slot” zou gaan:

Laat dit nu juist mijn doel zijn ! Dat gebied wens ik graag op slot en ik vraag U , Gemeente Raad, wilt U een initiatief, waarbij U als gemeenschap een stuk natuur van 6 hectares in feite cadeau krijgt zo frustreren?

U begrijpt dat ik bijzonder teleurgesteld ben in de houding van Uw college en ik smeed U de wethouder te vragen met mij een goede oplossing te regelen.

Ik heb gesproken, ook namens mijn echtgenote.

Dank voor Uw aandacht en lees alstublieft het gehele dossier .

Jeroen Sanders 23 oktober 2019